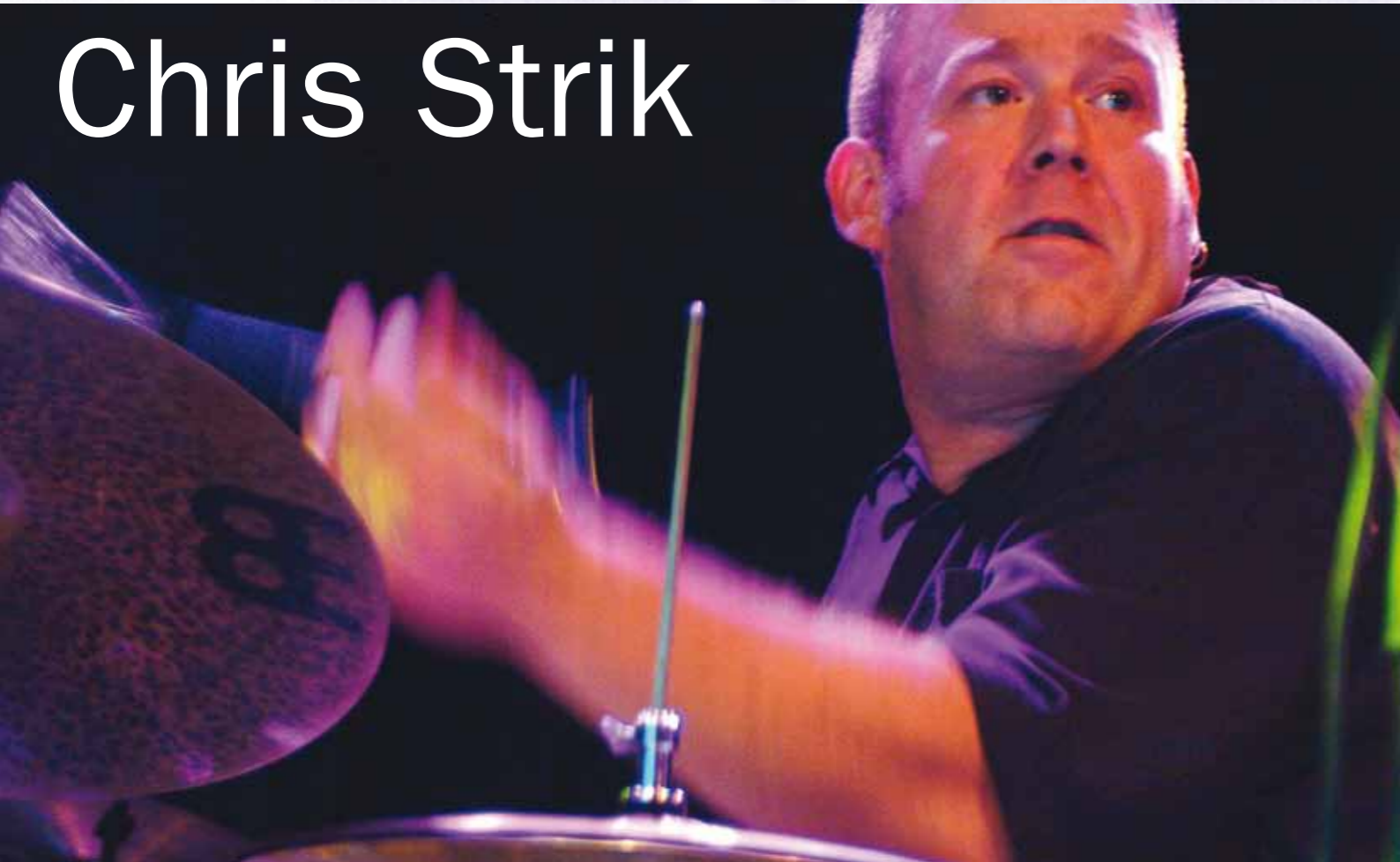

Allrounder en brushes-specialist

Chris Strik

‘Ik ben een organische drummer, niet van dat benauwde.’

Tien jaar geleden is het, dat Chris Strik voor het laatst door Slagwerkkraan aan de tand werd gevoeld. Destijds, net klaar met het conservatorium, speelde hij samen met Pieter Bast duodrums in Eric van der Westens Double Orchestra. In de tien jaar daarna zagen we Strik op de meest onwaarschijnlijke plaatsen opduiken. Van Anthony Kamerling tot Dee Dee Bridgewater. En of het nu sterk groovend met brushes bij de Buzz Brothers is, of swingend met stokken bij pianiste Amina Figarova, Strik lijkt zich overal op zijn gemak te voelen en speelt alles met een ongelooflijke intensiteit.

tekst Dennis Boxem foto's Fred van Diem

We spreken Chris Strik na een paar noodgedwongen vrije dagen rond de kerst. Snipverkouden zit hij op de bank. Een uitgelezen kans om het interview in zijn strakke schema te proppen, want de volgende dag vertrekt hij alweer naar de VS voor een uitgebreide tour met Amina Figarova. ‘We komen daar vaker. Amina doet het heel goed in de States en iedere keer dat we ergens spelen worden we teruggevraagd. We begonnen destijds met een tourtje van een week, deze

keer zijn het er al drie. Nog effe en ik kan er gaan wonen. Maar niet zolang Bush president is hoor..’

Naast het vele touren en de nodige opnamesessies is Strik ook actief als docent; in Nederland bij de Nieuwe Veste te Breda, en in de VS als regelmatig terugkerend gastdocent op het prestigieuze Berklee college te Boston. ‘Daar ben ik terecht gekomen via de trompettist van Amina. Die is *Director of Acoustics* op Berklee. Eigenlijk doe ik daar altijd wel wat als

dat benauwde. Dat is ook een beetje de aard van het beestje. Ik heb gelukkig altijd leraren gehad die me begrepen. Ze droegen ideeën aan en kwamen met lesmateriaal en boeken en Chrisje haalde daar dan zijn eigen ding wel uit.’

Brushes

Voor Slagwerkkraan schreef Chris Strik eind jaren negentig de vierdelige cursus *Brushes*. Bij Buzz Bros, de band van gitarist Marnix Busstra (bekend van Second Vision en de Karin Bloemen Band) en zijn toetsenspelende broer Berthil (o.a. bij zangeres Yinka), grijpt Strik nadrukkelijk terug op zijn status van brushes-specialist. Dat is opmerkelijk, want de muziek van de gebroeders Buzz is behoorlijk hip en bepaald niet mellow.

‘Bertil en Marnix hadden een aantal vrij heavy stukken geschreven. Hoewel het niet direct voor de hand lag, leek het me nou wel eens leuk om die juist met brushes te gaan spelen. Bij Buzz Bros speel ik daarom louter met brushes. Zoiets wilde ik al heel lang en nu is het er eindelijk van gekomen. Wel een dure hobby: per maand draai ik er zo'n 75 euro aan brushes doorheen.’

‘Ik gebruik met brushes allerlei technieken die je niet echt in de boeken tegenkomt. Ik heb natuurlijk wel brushes gestudeerd, maar op een gegeven moment heeft zich dat toch min of meer organisch ontwikkeld. Vooral als ik weer eens zo'n restau- rantklus had en er geen stokken gebruikt mochten worden. Na een paar nummers gewoon rechtdoor vegen wordt het dan wel een beetje zuur, dus dan ga je toch experimenteren. Je maakt het wat rechter, je maakt het wat ronder, je pakt af en toe de achterkant erbij. Al die dingen sla je uiteindelijk op de harde schijf op, en zo blijft de bibliotheek zich uitbreiden.’

Dikke spons

Ben je nog steeds zo met je ontwikkeling bezig achter de kit?

‘Ik heb me als jonge drummer helemaal gek gestudeerd. Uren en uren per dag. Ik vond dat ook zo kicken. Ik kocht heel veel boeken en studeerde me

‘Wel een dure hobby: per maand draai ik er zo'n 75 euro aan brushes doorheen.’

blind. Het kon me allemaal niet hard genoeg gaan. Een dikke spons was ik. Ik ben absoluut een pietje precies over hoe ik dingen speel, want ik geloof er heilig in dat het bij precisie begint. Je moet het eerst beheersen en dan kan je gaan duwen en trekken.

‘Je bent nooit uitgeleerd. Maar als ik nu iets vooral onderhoud en als ik muzikaal iets interessants hoor, dan ga ik daar mee verder. Ik hoef niet zo nodig met mijn linkerhand in vijf te kunnen spelen en met mijn rechterhand in zeven eroverheen. Daar heb je muzikaal gezien niet zo veel aan, wat mij betreft.’

Nu eerst drie weken touren door de VS. Hoe ziet je agenda er na die trip uit?

‘Direct na die Amerikaanse tournee staat een aantal optredens met het Pitch Pine Project (formatie rond bassist Udo Pannekeet; red.) en daarna wat concerten met pianist Mike Del Ferro. Met Amina ga ik dan ook nog naar North Sea Jazz in Zuid-Afrika

en in maart ga ik naar New Orleans voor het Jazz & Heritage Festival. Daar speel ik met Bill Solley en Kim Prevost. Met de jazzkant zit het dus wel goed de komende tijd.’

Stroomversnelling

Met die jazzkant is het voor Strik ook allemaal begonnen. Al tijdens zijn studie speelde hij zichzelf in de kijker door te gaan touren met jazzdiva Dee Dee Bridgewater.

‘Ik was pas 23 toen ik bij Dee Dee ging spelen en dat heeft nogal een impact gehad. Hein van der Geyn was in die tijd haar bassist. Hij zag mij tijdens een uitvoering op het conservatorium en sprak me aan. Een paar maanden later hangt 'ie aan de telefoon, of ik niet met Dee Dee Bridgewater op tournee wil. Het eerste concert was meteen in Corsica. Haar vaste drummer, André Ceccarelli, had vlieganslag dus als er ook maar enigszins heavy gevlogen moest worden, werd ik gebeld. Dus ik zat in het derde jaar conservatorium en ik tourde de hele wereld over. Mijn ontwikkeling kwam echt in een stroomversnelling. Ik weet dat ik de dag van mijn eind-examen 's ochtends terugkwam van een

tournee van twee weken door Afrika. Zo uit het vliegtuig het podium weer op. Een afsluitend concertje voor het conservatorium maakt op zo'n moment niet zo heel veel indruk meer. Een dag eerder stond ik nog op een groot podium voor een juichende mensenmassa.’

Stylisme

Je bent thuis in een hoop verschillende stijlen, die je allemaal heel overtuigend weet te brengen. Hoe heb je dat ontwikkeld?

‘Ik ben natuurlijk op het conservatorium en op de muziekschool zo breed mogelijk opgeleid. Maar ik ben ook altijd in heel veel verschillende dingen geïnteresseerd geweest. Ik ben ook een energiek manneke, dus als ik alleen maar pop zou spelen dan zou de creativiteit op een gegeven moment ook uit mijn kop gebarsten zijn. Ik moest ook wel andere dingen erbij doen om het allemaal interessant en fris te houden, om gestimuleerd te blijven.’

‘Mensen denken altijd in stijlen. Ik geloof dat je al die stijlen bij elkaar in een zwembad kunt flikkeren. Ik geloof in stylisme. Als ik pop speel, gebruik ik nog steeds al die invloeden van mijn jazzkant, maar die zet ik in op een *poppy* manier. Ik kan dan een fill spelen die ik een dag eerder in een jazzsituatie heb gespeeld, op zo'n manier dat het past. Als ik pop speel, moet die snare op de twee en vier ook gewoon doormidden. Jazz is meer het ogen-dicht-gevoel en de stokken op de *traditional* manier vast. Ik vind het geweldige om al die verschillende dingen te kunnen doen. Als ik straks terugkom van drie weken jazz spelen in Amerika, ben ik echt wel weer even toe aan iets *poppiers*. Let's rock, weet je wel. Nieuwe invalshoeken... Doordat ik steeds andere muziek kan spelen, kan ik het ook altijd weer fris benaderen.’ ■

Spullen

‘Onderstaande setup gebruik ik voor jazz. Als ik pop speel, doe ik dat met een 18"x18" bassdrum in plaats van de 20"x18". De 12"x10" tom gebruik ik soms wel, soms niet. Voor poppigs vervang ik verder de 21" ride door een 20", en de 18" crash links door een 16". De 17" crash rechts blijft in alle gevallen hetzelfde. Bij Buzz Bros. gebruik ik geen toms en alleen een 16" en 17" crash.’

Mein bekkens:

14" Byzance Heavy hi-hat
18" Byzance Medium crash

17" Byzance Medium Thin crash
21" Byzance Dry ride

Sonor Designer met Mapple Light ketels:

20"x18" bassdrum
14"x6 1/2" snare
10"x10" tom
12"x10" tom
14"x14" floortom

Stokken: Vater Jazz/Fusion of Vater Recording
Brushes: Regaltip